

Sygn. akt XIV W 3177/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku, XIV Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSR Anna Blicharska

Protokolant : prot. sąd. Monika Skóra

Przy udziale oskarżyciela publicznego: -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez przeprowadzenia rozprawy w dniu 7 grudnia 2015 r. sprawy:

J. K. (K.) s. M. i H. zd. S.

ur. (...) w S.

obwinionego o to, że:

1. w dniu 14.11.2014 r. około godz. 16:25 w miejscowości P. poprzez roznoszenie ulotek prowadził agitację wyborczą bez pisemnej zgody pełnomocnika wyborczego

tj. o czyn z art. 499 Kodeksu Wyborczego

2. w dniu 14.11.2014 r. nie później niż o godz. 16:25 w miejscowości D. poprzez roznoszenie ulotek prowadził agitację wyborczą bez pisemnej zgody pełnomocnika wyborczego

tj. o czyn z art. 499 Kodeksu Wyborczego

I. uznaje obwinionego **J. K.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w części wstępnej wyroku, wyczerpujących znamiona wykroczenia z art. 499 Kodeksu Wyborczego i za to na podstawie art. 499 Kodeksu Wyborczego w zw. z art. 24 § 1 i § 3 kw i art. 9 § 2 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych;

II. zasądza od obwinionego **J. K.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i wymierza mu opłatę w kwocie 30 (trzydzieści) złotych.

Sygn. akt XIV W 3177/15

UZASADNIENIE

J. K. został obwiniony o to, że :

- w dniu 14.11.2014r. Około godz. 16:25 w miejscowości P. poprzez roznoszenie ulotek prowadził agitację wyborczą bez pisemnej zgody pełnomocnika wyborczego tj. o czyn z art. 499 Kodeksu Wyborczego
- w dniu 14.11.2014r. Nie później niż o godz. 16:25 w miejscowości D. poprzez roznoszenie ulotek prowadził agitację wyborczą bez pisemnej zgody pełnomocnika wyborczego tj. o czyn z art. 499 Kodeksu Wyborczego

Jednocześnie oskarżyciel publiczny złożył wniosek o ukaranie obwinionego bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie mu grzywny w kwocie 200 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 listopada 2014r. J. K. udał się samochodem marki C. do miejscowości D., gdzie roznosił ulotki o treści: „Stop dla powrotu korupcji, Z. L. antykandydat na Wójta Gminy U., skazany za troskę tylko o jednego mieszkańca, Sygn. akt II K 525/03, Przeciwnicy kandydata w trosce o Gminę U.”. Zaobserwował to jeden z mieszkańców D., o czym zawiadomił Z. L.. Z. L. udał się w okolice D. w celu poszukiwania osób roznoszących ulotki.

Okolo godz. 16:25 J. K. udał się do miejscowości P., gdzie również roznosił opisane wyżej ulotki. Tam odnalazł go Z. L., który niezwłocznie powiadomił Policję.

Ulotki były umieszczone w kopertach, jednakże J. K. otworzył jedną z nich i zapoznał się z treścią ulotki. Ulotki te otrzymał od nieznanego mu mężczyzny. J. K. liczył, że za roznoszenie ulotek otrzyma od mężczyzny wynagrodzenie.

Na ulotkach nie zaznaczono nazwy komitetu wyborczego, na rzecz którego prowadzona była w tej formie agitacja wyborcza. Pełnomocnik komitetu wyborczego Z. L. nie wyraził zgody na roznoszenie opisanych wyżej ulotek.

16 listopada 2014r. odbyła się I tura wyborów samorządowych. Z. L. był kandydatem na stanowisko Wójta Gminy U..

(zeznania Z. L., k. 19-21, J. D., k. 36-37, K. M., k. 39-40, wyjaśnienia J. K., k. 42-43, ulotka, k. 12,)

J. K. ma 24 lata. Obecnie pracuje na podstawie umowy zlecenia za wynagrodzeniem 2000 zł miesięcznie. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie był wcześniej karany. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.

W trakcie przesłuchania w toku czynności wyjaśniających w dniu 07 października 2015 roku J. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze i wniósł o wymierzenie mu grzywny w kwocie 200 zł. O. wyjaśnił, że roznosił ulotki wraz z K. D.. Ulotki otrzymał od nieznanego mężczyzny. Były one umieszczone w kopertach, jednakże obwiniony zapoznał się z treścią jednej z nich. W dniu wskazanym w zarzucie obwiniony roznosił ulotki najpierw w D., a potem w P., gdzie zatrzymała do Policja. Później ulotek już nie roznosił.

(protokół wyjaśnień, k. 42-43)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zarówno okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu, jak i wina sprawcy nie budzą wątpliwości.

W niniejszej sprawie oskarżyciel publiczny złożył wniosek o ukaranie obwinionego bez przeprowadzania rozprawy w trybie art. 58 k.p.w. Przepis ten stanowi, że oskarżyciel publiczny może za zgodą obwinionego złożyć wniosek o skazanie obwinionego bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie mu określonej kary lub środka karnego wówczas, gdy w świetle zebranych dowodów wyjaśnienia obwinionego oraz okoliczności popełnienia wykroczenia nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzania rozprawy.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył w trakcie czynności wyjaśniających wyczerpujące wyjaśnienia. Zdaniem Sądu wyjaśnienia obwinionego zasługiwały na wiarę. W wyjaśnieniach tych nie sposób dopatrzeć się luk, nieścisłości czy też wewnętrznych sprzeczności, które prowadziłyby do uznania, że oskarżony opisał przebieg zdarzenia niezgodnie z prawdą. Ponadto treść wyjaśnień koresponduje z treścią zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, w szczególności Z. L., J. D. i K. M.. Zeznania wskazanych świadków Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Podkreślenia wymaga bowiem to, że są to osoby obce dla obwinionego, toteż nie mają żadnego interesu w tym, by bezpodstawnie obciążać obwinionego. Świadek Z. L. jako osoba przeciwko której skierowana była treść ulotek jest co prawda osobą zainteresowaną wynikiem postępowania. Okoliczność ta nie miała jednak wpływu na treść złożonych przez niego zeznań. W trakcie składania zeznań świadek nie wskazał nawet danych obwinionego, opisał jedynie okoliczności jego zatrzymania przez Policję, co świadczy o tym, że świadek podał jedynie te szczegóły zdarzeń, które zaobserwował i których był pewien. Z tego też względu uznać

należało, że wyjaśnienia obwinionego przyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zasługiwały na wiarę i mogły stanowić podstawę ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie.

Zeznania A. M. i M. S., którzy zeznali, że nie wiedzą nic na temat roznoszenia ulotek przez obwinionego, oraz M. W., który zeznał na okoliczność roznoszenia ulotek w miejscowości G., nie wniosły istotnych informacji do sprawy.

Zgodnie z art. 499 Kodeksu wyborczego karze aresztu lub grzywny podlega ten, kto w związku z wyborami, bez pisemnej zgody pełnomocnika wyborczego prowadzi agitację wyborczą. Materialny przepis formułujący ten zakaz został określony w art. 106 § 1 kodeksu wyborczego i stanowi, że każdy wyborca może prowadzić agitację wyborczą, z zastrzeżeniem że może to czynić dopiero po uzyskaniu pisemnej zgody pełnomocnika wyborczego komitetu wyborczego. Ustawodawca wymaga, aby agitacja prowadzona w imieniu i na rzecz komitetu wyborczego, jego list wyborczych i jego kandydatów była prowadzona na podstawie wyraźnej zgody pełnomocnika wyborczego. Zgoda nie może być wyrażona w dowolnej formie. Ustawodawca zastrzega formę pisemną. Z tego pisma, opatrzonego stosownymi pieczęciami i podpisami, powinna wyraźnie wynikać zgoda pełnomocnika komitetu wyborczego na prowadzenie przez konkretną osobę (podmiot) agitacji wyborczej oraz zakres i forma tej agitacji (C. K.W., D. B., (...) S.J., K. A., Rymarz F. „Kodeks Wyborczy.Komentarz.” Lex 2014). Z kolei w myśl art. 105 § 1 Kodeksu wyborczego agitacją wyborczą jest publiczne nakłanianie lub zachęcanie, do głosowania w określony sposób lub do głosowania na kandydata określonego komitetu wyborczego. Dokonując oceny prawnej czynu obwinionego J. K. stwierdzić należy, że roznoszenie ulotek o wskazanej wyżej treści stanowiło agitację wyborczą w myśl art. 105 § 1 kodeksu wyborczego. Ulotki te były skierowane do nieograniczonego kręgu osób, a ich treść nakłaniała do głosowania w określony sposób tj. do nieoddawania głosu na kandydata na Wójta Gminy S. Z. L.. Nie ulega również wątpliwości, że poprzez roznoszenie wskazanych ulotek obwiniony prowadził agitację wyborczą bez pisemnej zgody pełnomocnika wyborczego. Z zeznań pełnomocnika Komitetu Wyborczego Z. L. wynika, że nie udzielił on zgody na roznoszenie ulotek o wskazanej wyżej treści. Co więcej w treści ulotek nie wskazano nazwy komitetu wyborczego, na rzecz którego miała być prowadzona w tej formie agitacja, co z kolei prowadzi do wniosku, że żaden z pełnomocników komitetów wyborczych zgłoszonych w wyborach samorządowych nie udzielił pisemnej zgody na prowadzenie agitacji w tej formie.

Sąd wymierzając obwinionemu J. K. karę kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 33 k.w. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę młody wiek obwinionego i jego wcześniejszą niekaralność. Uwzględniono również to, że obwiniony przyznał się do popełnienia czynu i złożył wyczerpujące wyjaśnienia. Należy mieć także na uwadze, że po interwencji Policji obwiniony zaprzestał roznoszenia ulotek, a zatem wydarzenie to miało charakter incydentalny. Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał natomiast znaczny stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. J. K. jako osoba sprawna intelektualnie i funkcjonująca samodzielnie w życiu codziennym bez wątplenia miał możliwość rozpoznania bezprawności swojego czynu. Obwiniony zapoznał się treścią roznoszonych ulotek, miał zatem świadomość tego, że podważają one publicznie dobre imię Z. L.. Zdaniem Sądu, proponowana przez oskarżyciela publicznego za zgodą obwinionego kara grzywny w kwocie 200 zł jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia winy obwinionego i jako taka winna spełnić cele wychowawcze i zapobiegawcze w stosunku do J. K. oraz cele w zakresie prewencji generalnej. Kara grzywny orzeczona w takim wymiarze ma uświadomić obwinionemu, że każde wykroczenie spotyka się z reakcją prawno – karną.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 118 § 1 i 3 k.p.w. oraz art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 ze zm.). Sąd zasądził od obwinionego J. K. kwotę 50 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania (§ 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia Dz.U. z 2001 r., nr 118, poz. 1269) oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 30 złotych. Zasadą w postępowaniu w sprawach o wykroczenia jest ponoszenie przez ukaranych za popełnienie wykroczeń kosztów postępowania. Tym samym zgodnie z zasadami postępowania w sprawach o wykroczenia należało obwinionego obciążyć kosztami postępowania – wydatkami oraz opłatą.